

Dosarul nr. 2ra-961/22
2-18181961-01-2ra-08072022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Ojoga)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, O. Cojocaru, R. Pulbere)

ÎNCHEIERE

14 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul recurentului Valeriu Guștiuc, avocatul Alexei Croitor,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Valeriu Guștiuc împotriva Societății cu Răspundere Limitată „HORUS” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului restant și a salariului pentru absența de la serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, și la acțiunea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „HORUS” împotriva lui Valeriu Guștiuc cu privire la repararea prejudiciului cauzat și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Valeriu Guștiuc, reprezentat de avocatul Alexei Croitor, a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „HORUS” și a fost menținută hotărârea din 17 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 22 august 2018, Valeriu Guștiuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „HORUS” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcția anterior deținută, încasarea salariului restant și a salariului pentru absența de la serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza contractului individual de muncă nr. 35/17 din 05 iulie 2017 a fost angajat în cadrul SRL „HORUS”, în perioada

05 iulie 2017-18 mai 2018, în calitate de energetician sector în departamentul de construcții, salariul fiind stabilit de 3 670 lei/lunar, iar ulterior, începând cu 01 noiembrie 2017 fiind majorat la 4 100 lei/lunar.

A menționat că, la data de 08 mai 2018 a depus o cerere prin care a solicitat eliberarea sa din funcție din motiv că erau înregistrate restanțe la achitarea salariului, însă nu cunoaște soarta cererii depuse, deoarece nu i s-a dat nici un răspuns.

Reclamantul a susținut că, la data de 21 mai 2018, deplasându-se ca de obicei la locul de muncă i-a fost restricționat accesul în sediul companiei, circumstanțe în care a solicitat implicarea serviciului 112, și anume a poliției, care i-a asigurat accesul în biroul din oficiul administrației, ca ulterior să afle că a fost concediat.

A precizat că, la sediu a făcut cunoștință cu ordinul nr. 58-Ce din 18 mai 2018 cu privire la eliberarea din funcție, prin care a fost concediat în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii pentru absența nemotivată de la serviciu.

Reclamantul a comunicat că ordinul a fost emis cu încălcarea prevederilor art. 80 din Codul muncii, dat fiind faptul că nu a avut nicio absență nemotivată de la serviciu și consideră că acest ordin a fost emis cu încălcarea prevederilor art. 208 din Codul muncii, or, nimeni nu a cerut nicio explicație până la data emiterii acestuia.

A mai subliniat că, suplimentar la cele invocate sunt doi martori care pot să confirme că la data de 12 aprilie 2018 se afla la locul de muncă, executându-și obligațiile.

Reclamantul a afirmat că, carnetul de muncă i-a fost întors cu întârziere și din cauza acestui fapt nu a putut să fie angajat într-o altă instituție.

A notat că, din motiv că a fost concediat și a fost reținut salariul și deoarece situația financiară era precară, nu a avut posibilitatea de a asigura strictul necesar pentru viața sa și a apropiaților. Cu atât mai mult că, din motivul reținerii carnetului de muncă a fost în imposibilitate de a se angaja la muncă.

A solicitat reclamantul încasarea din contul pârâtei a salariului restant și plata suplimentară pentru fiecare zi de întârziere până la ziua înaintării acțiunii, anularea ordinului nr. 58-Ce din 18 mai 2018 cu privire la concediere, repararea prejudiciului moral în sumă de 5 000, a prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

La data de 28 septembrie 2018, SRL „HORUS” a înaintat acțiune reconvențională împotriva lui Valeriu Guștiuc, solicitând încasarea din contul lui Valeriu Guștiuc în beneficiul SRL „HORUS” a prejudiciului cauzat în sumă de 7591,68 lei și a taxei de stat în sumă de 270 lei.

În motivarea acțiunii reconvenționale SRL „HORUS” a indicat că, la data de 05 iulie 2017 între SRL ”HORUS”, în calitate de angajator și Valeriu Guștiuc, în calitate de salariat a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 35/17.

A indicat că, dat fiind faptul că funcția deținută de Valeriu Guștiuc se include în Nomenclatorul funcțiilor deținute și lucrărilor executate de către salariații cu care angajatorul poate încheia contracte scrise cu privire la răspunderea materială individuală deplină pentru neasigurarea integrității valorilor transmise, a fost semnat contractul nr. 35/17 cu privire la răspunderea materială individuală deplină a acestuia.

SRL „HORUS” a notat că, conform pct. 1 din contractul individual de muncă nr. 35/17, Valeriu Guștiuc a fost angajat în cadrul Departamentului Construcții, pe un

termen nedeterminat, în funcția de energetician sector.

A specificat că, la data de 04 aprilie 2018 a fost emis ordinul nr. 27/18 cu privire la petrecerea inventarierii în cadrul SRL „HORUS”, care urma să fie efectuată în subdiviziunea lui Valeriu Guștiuc, motivul fiind neprezentarea dărilor de seamă pentru o perioadă îndelungată, verificarea soldurilor.

SRL „HORUS” a susținut că, pentru efectuarea inventarierii, în conformitate cu prevederile art. 342 alin. (2) din Codul muncii a fost creată comisia de inventariere formată din specialiști în domeniu.

A subliniat că, inventarierea a început la data de 05 aprilie 2018, fiind supuse inventarierii bunuri în sumă totală de 175 109,16 lei, compuse din: -materiale în sumă de 69 558,45 lei; -OMVSD în sumă de 73 324,54 lei și -mijloace fixe în sumă de 32 226,17 lei.

SRL „HORUS” a concretizat că, pe parcursul efectuării inventarierii au fost întocmite, prelucrate, verificate și prezentate procese verbale de casare a materialelor, procese verbale de casare a obiectelor de mică valoare și scurtă durată și actele de transmitere către alți gestionari.

A invocat că, în timpul efectuării inventarierii, din partea lui Valeriu Guștiuc au avut loc încercări de a duce în eroare comisia de inventariere, prin următoarele acțiuni: -drept instrument de măsurare rezistență a sistemelor de împământare „Megometru M-4100/13” (cod 0410) procurat în luna septembrie 2017 acesta a prezentat repetat unul vechi, iar văzând că comisia nu a acceptat casarea bunului, ulterior a prezenta în contabilitate Megometrul nou; -drept „Șurupovert Machita” plus două acumulatori a prezentat piese vechi nefolosibile fără corpul instrumentului.

SRL „HORUS” a menționat că, în urma perfectării actelor s-au înregistrat neajunsuri în sumă de 11 679 lei, fără TVA: -materiale în sumă de 8494 lei; -OMVSD în sumă de 720,52 lei și -mijloace fixe în sumă de 2 424,50 lei.

A mai susținut că, deoarece Valeriu Guștiuc a refuzat să semneze procesul-verbal de verificare a inventarierii bunurilor din 21 mai 2018, la data de 01 iunie 2018 acesta a fost expediat prin poștă anexat la scrisoare nr. 339/18 din 31 mai 2018, prin care s-a solicitat prezentarea explicațiilor asupra rezultatelor inventarierii bunurilor, scrisoare fiind returnată de la poștă cu mențiunea nereclamat.

Explicații din partea lui Valeriu Guștiuc în privința neajunsurilor constatate de comisia de inventariere, nu au fost depuse.

SRL „HORUS” a indicat că, la data de 29 mai 2018, Valeriu Guștiuc a depus cererea cu nr. 133/18, prin care a solicitat reexaminarea rezultatelor inventarierii, la cererea dată fiind anexate în copii procese verbale pentru casarea materialelor, întocmite de către acesta.

În urma ședinței din cadrul SRL „HORUS” din data de 06 iunie 2018, cu participarea lui Valeriu Guștiuc s-a hotărât ca ultimul să prezinte originalele proceselor verbale de casare anexate la cererea din 29 mai 2018, ca ulterior comisia de inventariere să le examineze în prezența acestuia.

A susținut că, comisia s-a întrunit la data de 08 iunie 2018, ora 10Ș00 și a început examinarea proceselor-verbale de casare în copii, examinarea fiind întreruptă la ora 12:40, deoarece Valeriu Guștiuc fără nicio explicație a părăsit locul unde avea loc inventarierea.

SRL „HORUS” a mai notat că, după examinarea proceselor verbale cu privire la montarea materialelor la obiectul de construcție, comisia de inventariere a constatat neajunsuri în sumă de 7 591,68 lei, fără TVA: -materiale în sumă de 5 008,68 lei; -OMVSD în sumă de 158,33 lei și -mijloace fixe în sumă de 2 424,50 lei.

A concretizat că, la data de 20 iunie 2018, în adresa lui Valeriu Guștiuc a fost expediată scrisoarea nr. 417, prin care s-au solicitat explicații în privința neajunsurilor constatate de comisia de inventariere, fiind anexat și procesul-verbal nr. 2 de verificare a inventarierii bunurilor din data de 08 iunie 2018.

SRL „HORUS” a mai specificat că, în adresa lui Valeriu Guștiuc a fost expediată somația nr. 672/18 din 24 septembrie 2018, prin care s-a solicitat repararea prejudiciului cauzat în valoare de 7 591,68 lei, confirmat prin procesul-verbal nr. 2 de verificare a inventarierii bunurilor din data de 08 iunie 2018, fiind anexat repetat procesul-verbal nr. 2, ordinul nr. 85/1-C din 06 iulie 2018 cu privire la recuperarea prejudiciului material și copia contractului nr. 35/17 cu privire la răspunderea materială individuală deplină din 05 iulie 2018.

Prin cererea din data de 05 decembrie 2018, SRL „HORUS” a majorat cuantumul pretenției cu privire la încasarea prejudiciului cauzat cu 1 431 lei, motivând că, prin ordinul nr. 55-C din 08 mai 2018, Valeriu Guștiuc a fost obligat să transmită toate bunurile materiale aflate în gestiunea sa, în termen de 3 zile, persoanei responsabile, însă ultimul, profitând de faptul că în factura fiscală nu era menționată nicio informație despre modelul bunului procurat și de faptul că persoana responsabilă de primirea bunurilor nu cunoștea modelul procurat, în loc să returneze un bun-polizor unghiular, procurat la data de 30 ianuarie 2018 de la compania SRL „RED CENTER”, a transmis un polizor de model „Sturm ET Stein Germany” vechi și defectat.

A precizat SRL „HORUS” că, din răspunsul oferit de SRL „RED CENTER” rezultă că a fost procurat un polizor de model HILTY AG 115-8S, dar nu de model „Sturm ET Stein Germany”, care a fost returnat de către Valeriu Guștiuc.

Astfel, la data de 20 noiembrie 2018, în adresa lui Valeriu Guștiuc a fost expediată somația nr. 862/18, care a fost recepționată de către acesta la data de 23 noiembrie 2018, prin care s-a solicitat returnarea polizorului de model HILTY AG 115-8S, procurat la data de 30 ianuarie 2018 sau achitarea contravalorii acestuia, în sumă de 1 431 lei, însă până la momentul înaintării acțiunii reconvenționale nu au fost întreprinse careva acțiuni în acest sens.

La data de 14 februarie 2019, Valeriu Guștiuc a depus o cerere de concretizare a cererii de chemare în judecată, solicitând anularea ordinului nr. 58-CE din 18 mai 2018 cu privire la concediere, încasarea salariului restant neachitat și plata suplimentară pentru fiecare zi de întârziere până la ziua concedierii ilegale, restabilirea în funcția deținută anterior și încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă începând cu 18 mai 2018 și până la ziua repunerii în funcție, repararea prejudiciului moral în sumă de 5 000 lei, a prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu procesul de judecată.

Prin hotărârea din 17 septembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a respins acțiunea depusă de către Valeriu Guștiuc împotriva SRL „HORUS” și s-a respins acțiunea reconvențională depusă de SRL „HORUS” împotriva lui Valeriu

Guștiuc.

La 17 septembrie 2020, Valeriu Guștiuc, reprezentat de avocatul Alexei Croitor a depus cerere de apel nemotivată, iar la 05 ianuarie 2021 a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii primei instanțe, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea lui Valeriu Guștiuc să fie admisă integral.

La 12 octombrie 2020, SRL „HORUS” a depus cerere de apel nemotivată, iar la 24 decembrie 2020 a depus cerere de apel motivată împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii primei instanțe și anume în partea respingerii acțiunii reconvenționale, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care acțiunea reconvențională să fie admisă integral.

Prin decizia din 09 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins apelurile declarate de către Valeriu Guștiuc, reprezentat de avocatul Alexei Croitor și SRL „HORUS” și s-a menținut hotărârea din 17 septembrie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că, Valeriu Guștiuc nu a contestat legalitatea actelor în baza căruia a fost emis ordinul nr. 58-Ce din 18 mai 2018 cu privire la eliberarea din post, or la materialele cauzei nu a fost prezentat vreun înscris care ar confirma faptul contestării acestor acte, iar simpla mențiune nu sunt de acord nu poate constitui temei de anulare a actului emis subsecvent.

S-a reținut că, Valeriu Guștiuc nu a prezentat nicio probă în argumentarea lipsei de la locul de muncă la data de 12 aprilie 2018, în situația în care comisia de anchetă și-a întemeiat raportul din 21 aprilie 2018 pe faptul că la data respectivă, ultimul a fost telefonat de patru ori și nu a răspuns la telefon și pe faptul că în urma audierii paznicilor de la șantier și a vizualizării imaginilor video de pe camerele video instalate pe șantier, acesta nu a fost văzut.

Cu referire la acțiunea reconvențională, instanțele de judecată ierarhic inferioare au concluzionat că, SRL „HORUS” a încheiat contractul de răspundere materială deplină cu încălcarea prevederilor imperative ale legii, contractul menționat fiind unul de drept, neproducând astfel careva efecte juridice. Or, reieșind din Anexa nr. 1 a Nomenclatorului funcțiilor deținute și lucrărilor executate de către salariați cu care angajatorul poate încheia contracte scrise cu privire la răspunderea individuală deplină pentru neasigurarea integrității valorilor transmise, prin hotărârea Guvernului nr.449 din 29 aprilie 2004, funcția de energetician sector nu se regăsește.

Prin urmare, s-a constatat că semnarea unui contract de răspundere materială deplină cu Valeriu Guștiuc, contravine art. 339 din Codul muncii și hotărârii Guvernului nr. 449 din 29 aprilie 2004, respectiv, nu poate fi reținut în speță drept probă în susținerea poziției SRL „HORUS”, întrucât nu reprezintă un temei justificat și legal.

La 18 martie 2022, Valeriu Guștiuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, casarea parțială a hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii depuse de către Valeriu Guștiuc împotriva SRL „HORUS”, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea depusă de către Valeriu

Guștiuc împotriva SRL „HORUS” să fie admisă integral.

Prin încheierea din 01 iunie 2022 a Curții Supreme de Justiție, s-a considerat inadmisibil recursul declarat de către Valeriu Guștiuc.

La 18 martie 2022, reprezentantul recurentului Valeriu Guștiuc, avocatul Alexei Croitor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, casarea parțială a hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii depuse de către Valeriu Guștiuc împotriva SRL „HORUS”, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea depusă de către Valeriu Guștiuc împotriva SRL „HORUS” să fie admisă integral.

În motivarea recursului reprezentantul recurentului a indicat că, instanțele de judecată ierarhic inferioare au omis faptul că ordinul nr. 27/18 din 04 aprilie 2018, emis de către administratorul SRL „HORUS” nu conține adresa la care urma să fie efectuată inventarierea la data indicată.

A menționat că, în rezultat s-a întocmit Nota informativă despre faptul imposibilității petrecerii inventarierii stocurilor de materiale din motivul lipsei lui Valeriu Guștiuc la șantierul de construcție din str. Florilor 28/2, mun. Chișinău, deși pentru a face o astfel de constatare urma să fie indicată adresa în ordinul nr. 27/18 din 04 aprilie 2018.

Reprezentantul recurentului a comunicat că, la acel moment SRL „HORUS” desfășura lucrările de construcție la câteva șantiere de construcție, iar la fiecare dintre acestea recurentul, în corespundere cu funcția de energetician sector în cadrul Departamentului Construcții al SRL „HORUS”, avea la dispoziție locul de muncă, și anume încăpere unde desfășura lucrările care intrau în obligațiunile de post.

A susținut că, la data când urma să se desfășoare inventarierea, recurentul s-a aflat la un alt șantier decât cel din str. Florilor 28/2, mun. Chișinău, la care s-au deplasat membrii comisiei de inventariere.

Reprezentantul recurentului a specificat că, ordinul nr. 29/18 din 19 aprilie 2018, prin care s-a dispus inițierea procedurii de desfășurare a anchetei de serviciu în legătura cu lipsa de la locul de muncă la data de 12 aprilie 2018, nu a fost adus la cunoștința recurentului Valeriu Guștiuc.

A mai invocat că, în raportul nr. 1 din 21 aprilie 2018, de către membrii comisiei de anchetă s-a constatat absența fără motive întemeiate de la serviciu mai mult de 4 ore consecutive la data de 12 aprilie 2018 a recurentului, precum și neexecutarea în termen a ordinului nr. 27/18 din 04 aprilie 2018, însă fără a se indica locul de muncă de la care a lipsit ultimul.

Reprezentantul recurentului a afirmat că, nu a fost prezentată proba solicitată, și anume fișa de post în care să fie indicată adresa str. Florilor 28/2, mun. Chișinău sau o altă adresă de la care recurentul a lipsit mai mult de 4 ore consecutive în data de 12 aprilie 2018.

Mai mult, recurentul a efectuat o interpelare la autoritățile competente care au confirmat existența camerelor de înregistrare video la intrarea în încăperile SRL „HORUS”, iar la solicitarea de fi prezentate înregistrările video din data de 12 aprilie 2018, intimata a refuzat.

Consideră că, instanțele de judecată ierarhic inferioare i-au limitat recurentului

accesul la justiție garantat prin art. 6 din Convenție, dreptul la un proces echitabil care prevede că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

Totodată, prin cererea din data de 19 iulie 2022, Valeriu Guștiuc a solicitat examinarea admisibilității recursului în prezența sa și a avocatului, pentru a se pronunța asupra problemelor invocate în cererea de recurs, cerere pe care completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție o respinge ca neîntemeiată, or, chestiunea privind admisibilitatea recursului se examinează fără prezența participanților la proces sau a reprezentanților acestora și doar în situații de excepție se poate decide invitarea participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța asupra temeiurilor invocate în cererea de recurs. Însă, la caz lipsesc temeiuri relevante și concludente în vederea examinării chestiunii privind admisibilitatea recursului în prezența participanților la proces.

Prin notificarea din 08 iulie 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimătei copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 108, Vol IV).

Prin referința din 19 iulie 2022, SRL „HORUS” a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa reprezentantului recurentului, prin poșta electronică, copia deciziei contestate la 20 ianuarie 2022, fiind recepționată, fapt confirmat prin extrasul poștei electronice. (f.d. 74, Vol IV)

Totodată, se reține că prin dispoziția nr. 5 din 02 martie 2022 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, pe perioada stării de urgență declarată prin Hotărârea Parlamentului nr. 41 din 24 februarie 2022, au fost stabilite măsuri specifice în domeniul justiției, fiind suspendată de drept examinarea de către instanțele de judecată a cauzelor civile, cu excepțiile prevăzute la pct. 5.1.1 din dispoziție. Termenele de exercitare a căilor de atac în cauzele civile care se suspendă de drept, aflate în curs la data intrării în vigoare a prezentei dispoziții, se întrerup, urmând a curge noi termene, de aceeași durată, de la data încetării stării de urgență.

Ulterior, prin dispoziția nr. 13 din 31 martie 2022 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, au fost excluse măsurile specifice în domeniul justiției, începând cu data de 04 aprilie 2022, judecarea cauzelor civile fiind reluată din oficiu.

Astfel, recursul declarat la 18 martie 2022 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul recurentului Valeriu Guștiuc, avocatul Alexei Croitor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursuri nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se

încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către reprezentantul recurentului Valeriu Guștiuc, avocatul Alexei Croitor, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către reprezentantul recurentului Valeriu Guștiuc, avocatul Alexei Croitor ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către reprezentantul recurentului Valeriu Guștiuc, avocatul Alexei Croitor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic